

Ajuntament de Copons

Molí del Lloretó de Baix
Escola d'estiu 2001
Festa Major d'estiu 2001
Exposició de pintures d'en Pere Bosch i Morera
Exposició d'olis d'en Jordi Albareda i Armengol
L'àvia Remei a Copons
Hereu i pubilla a la 48a Fira Multisectorial d'Igualada
Viatge intergeneracional 2001
Apunts de l'ADF
Volei sorra a Copons
XXI Trial de Copons
Futbol Club Copons
Escala cap al cel
IV Copa catalana de caminades de resistència 2001
Resum d'activitats i actes
La 2a Festa dels traginers i comerciants de Copons
Calendari de fires i activitats promocionals 2002
Jornades de descoberta: Els monuments de l'Alta Anoia
Els visitants de l'Alta Anoia a Copons
Convivència pacífica
Escoles bressol
El meu poble
El sentit de la vista
L'adéu definitiu al centre instructiu coponenc
Nova ordenança municipal
Història d'una bala
El Sr. Cosme
Salutació
La premsa per a llaunes "estalvia energia"
Tronc de Sant Silvestre
Arxiu fotogràfic

Editorial

Abans d'acabar l'any hem tingut la primera nevada del segle. Durant dos dies i quasi sense parar de nevar, un gruixut mantell va anar cobrint el nostre poble. Que bonic és veure Copons tot blanc! Van ser uns dies de disbauxa per a grans i petits, tots al carrer esquiant, tirant boles, fent ninots de neu ... Sort que ens quedarà el record d'una fotografia. I abans que no fos massa tard, i amb la col·laboració d'una bona colla, els carrers de Copons nets de neu i transitables. Gràcies a tots.

Equip de Redacció

Text: Anna Micaló i Aumedes, Josep M. Vila i Carabasa, Jordi Amigó i Barbeta
 Extret del Quadern Científic i Tècnic de Restauració monumental, 11
 Editat per l'àrea de cooperació de la Diputació de Barcelona
 Fotos: Ramon Serra

Molí del Lloretó de Baix

Localització: El molí es troba situat a la riba esquerra de la Riera Gran, per sota del molí de Dalt del Lloretó. S'hi accedeix per la carretera BV-1005 de Copons a Veciana, en direcció nord; passat el quilòmetre dos i després de travessar un pont, es troba un camí a mà dreta que duu a mas Lloretó. Arribats al mas, a l'esquerra, hi ha un camí que baixa fins al molí de Dalt i a uns 28 metres es troba el molí de Baix del Lloretó.

Tipus de molí: Pelador de gra.

Circuit hidràulic: El molí, que no tenia bassa pròpia, prenia l'aigua del molí de Dalt del Lloretó. L'aigua, després de passar pel carcavà del primer molí, era derivada per una mina de 0,50 metres d'amplada i 0,80 metres d'alçada, amb volta apuntada en els primers trams i volta plana a tocar del molí de Baix del Mas Lloretó. Actualment, la mina, a 24 metres, queda obturada per una concreció calcària formada per les arrels de la vegetació, que s'han calcificat (guineus). L'aigua arribava al carcavà i feia moure el rodet del molí pelador, en sortir del carcavà, l'aigua es dirigia directament a la riera a través d'un rec excavat al terreny i per un tram de mina, de la qual avui encara en podem apreciar la llinda que es conserva a tocar de la riera.

Descripció de l'edifici: El molí del Lloretó de Baix és un edifici aïllat de planta rectangular, d'uns quatre metres de façana per uns 3,50 metres de fons. L'edifici es troba enrunat a nivell de la planta baixa, la qual cosa impedeix saber quina era l'estructura d'aquest molí. Actualment, es conserva la planta baixa i el carcavà.

Des de l'exterior es veuen les quatre parets de l'edifici, amagades entre bardissa, que queden a peu pla, a nivell d'un camp de conreu. A través d'aquest s'accedeix, saltant, a l'interior de la planta baixa, ja que no es conserva la porta. Aquesta planta, segurament la sala de les moles, és quadrangular. Les parets són construïdes amb blocs de pedra lligats amb argamassa de calç i sorra, d'uns 40 cm de gruix. El sòl es troba ple d'herbes i esbarzers, i a la cantonada nord-est hi ha un forat que deixa veure el carcavà. La bardissa no deixa veure cap més element moble del molí de la planta baixa. Des del cantó sud es pot veure, també entre arbres i bardissa, la façana de la sortida del carcavà, que s'alça 3,5 metres fins a la planta baixa, on queda truncada.

El carcavà és també de planta quadrangular i es troba, en part, excavat a la roca. La llargada del carcavà és d'uns 4,10 metres, i l'amplada, d'aproximadament 1,70 metres. El sòl es troba bastant ple de fang. Es cobreix amb una volta d'arc rebaixat de carreus de pedra, la qual queda oberta a l'exterior pel

cantó sud. Aproximadament al centre de la volta, hi ha un forat rectangular on es pot intuir part d'una mola. Es conserva part de l'alçador del molí, però no s'observen restes d'altres elements mobles (banc, alçador, rodet, arbre, collferro, pany, clau, canal i estellador).

Estat general de conservació: L'edifici no conserva la coberta i està en runes a nivell de planta baixa. El carcavà es conserva en bon estat, però han desaparegut tots els elements

de fusta (rodet, banc...); només hi ha restes de l'alçador.

Notícia històrica: Aquest molí pertany a la finca del mas Lloretó que, a començaments del segle XIX, comptava amb un molí que correspon al de Dalt del Lloretó. Tanmateix, a la mateixa finca hi havia hagut dos molins més, el molí de Baix i el Plomissó, els quals no estan documentats. Per referències orals se sap que, durant aquest segle, el molí s'utilitzava com a pelador.

Text: Nens i nenes de l'escola d'estiu
Foto: Magda Martí

Escola d'estiu 2001

Hola gent de Copons!

Som els nens i nenes de l'escola d'estiu 2001: la Carola, l'Alba, el Raimon, l'Aleix, la Mariona, la Paula, l'Adela, l'Ester, la Maria, l'Aida, el Roger, l'Albert, la Marta N., l'Anna A., l'Helena, la Marta G., l'Anna S., l'Alvaro, l'Elvira i la Núria.

Aquest any, com els altres, ens ho estem passant molt bé. Fem moltes coses: treballs manuals divertits, cançons i danses que no sabem, teatre (El casament del mico filós i Pretty Ritty), cosim, juguem, ...

Un cop a la setmana anem d'excursió al bosc. Cada dia sortim a esmorzar a algun lloc del poble. Els dies que fa mal temps ens quedem a l'escola, jugant a la "ludoteca", on ens divertim d'allò més.

També us volem dir que tenim un amic molt especial: el Follet Valent, que ens envia misatges molt bonics.

L'últim dia de l'escola d'estiu anem d'acampada, i quan arriba la nit, la nit màgica, veiem l'amic Follet.

És molt divertit, oi que sí?
Fins aviat!

Festa Major d'estiu 2001

Text: Josep Tomàs
Regidor de Festes
Foto: Xavier Martí

Diuen que va ser la festa major més llarga de l'història de Copons, també que una de les més completes; per a mi, tot això i quelcom més.

Començava el dilluns dia 6 d'agost amb un caire competitiu, els ja tradicionals campionats de futbol sala i de truc, que s'allargaven 4 dies amb un bon índex de participació.

El divendres dia 10 d'agost les campanes ressonaven per tots els racons del nostre poble, que es preparava per rebre una de les millors orquestres que hi han passat (per no dir la millor), L'orquestra va fer passar una bona estona tant a la poca gent gran que va assistir a la primera part com després, tot seguit, pels joves fins a les 6 del matí. Aquest any espero que no hi hagi malentesos ja que tornarem a tenir a l'orquestra PRIVADA a la plaça, amb una primera part per a la gent gran i seguidament per a la joventut.

El dissabte dia 11 d'agost vam batejar un nou capgròs que, com tots sabeu, es diu

LLUNA. Una cercavila molt participada amb el grup GALLARDA per tot el poble va fer la joia dels nens, rematant amb l'espectacle infantil Pinxo Panxo.

La nit d'aquell dissabte va ser l'acte amb més afluència de públic de la festa. A partir de les 12 de la nit i fins a les 7 del matí la plaça del nostre poble es va veure envaïda per una joventut amb ganes de passar-s'ho bé amb una Disco Mòbil Espectacular.

El diumenge dia 12 d'agost una gimcana popular a la tarda i el teatre representat pel Grup de Teatre La Barraca ens van enlènar el dia.

El dilluns 13 d'agost un concurs de natació a la piscina, cap al migdia, va fer les delícies de la canalla.

Els romans de la pel·lícula GLADIATOR van omplir la plaça en una sessió de cinema a la fresca amb molt de públic.

El dimarts dia 14 d'agost l'orquestra Nocturna ens va oferir un concert i ball de nit.

El dia 15 d'agost, després d'ofici, concert-vermut amb l'orquestra "DE LUXE" que, a més, ens va obsequiar amb un magnífic ball de vetlla molt concorregut amb una porronada popular, que consistia a fer córrer per les taules porrons plens de cava a càrrec de l'organització.

Entre el vermut i el ball de vetlla el camp del Rieral es va omplir de casats i solters per a

disputar un partit de futbol amb èxit, tant al camp com de públic.

L'últim dia de la festa arribaven, unes bones sardanes amb la TRIUNFAL i un dels actes més bonics i esperats, com és el sopar de fi de festa, amb el típic BINGO i havaneres incloses.

Durant tota la festa recordarem que la tómbola va ser tot un èxit.

No, encara quedaven forces. Després de festes, esforços físics i de dormir poc, encara vam decidir allargar els actes esportius un parell de dies més. La participació espectacular: un centenar de gent jove i no tan jove va competir en Volei platja, Futbol sorra i Bàsquet 3x3. Agraïxo la col·laboració i participació de tota la gent que ens ha ajudat a poder dur a terme tan complicada fita com és la Festa Major d'Estiu.

Ara em dispenso a organitzar l'última festa major d'estiu de la legislatura i demano més col·laboració de la gent que ja ha deixat de ser jove, ja que al jovent ja no se'ls pot demanar més, ja sé que també hi ha una sèrie de persones més grans que sempre estan disposades a donar un cop de mà i que de fet ens el donen en moltes tasques, però aquests ja sé que no es sentiran al·ludits.

Vull acabar desitjant-vos a tots una molt bona Festa Major de Sant Sebastià a la barraca i fent esment a una frase molt coneguda: "la gent se n'adona del que tenia o del que ha perdut, quan ja no ho té".

Exposició de pintures d'en Pere Bosch i Morera

Descobrir un artista és sempre gratificant i en el jove pintor Pere Bosch, s'hi troba autenticitat, enginy i destresa en la utilització de materials tan humils com el cartró d'emalatge, paper reciclat o làmines de conglomerat que són prèviament impermeabilitzades per a retener la pintura. La imatge pintada a l'oli i acrílic. Amb delicadesa i amb ofici. Ha après no només en escoles i tallers prestigiosos, amb mestres de la generació anterior, com Ràfols-Casmada i Maria Girona, sinó amb el talent i la sensibilitat que no et dóna cap escola. Atureu-vos davant "Tres lliuris blancs" o "Branca d'avellaner", pintada en colors pastel, tendres i lluminosos. A mi m'ha encisat especialment un gran pom de mimosa, que irradia tota la bellesa i la perfecció de la primavera. Boletes grogues suspeses del fullam invisible. La floreta madura pintada en relleu en plenitud o en gestació i les que s'insinuen penjant de les espigues verdes i les tiges, del fastuós pomell de gotes vellutades. La flor més esperada, la més emblemàtica, la més delicada i, tanmateix, la més resistent a la caducitat. Les mimoses duren molt! Ni que només fos per veure

aquesta petita meravella creada pel pintor Pere Bosch i Morera.

L'exposició es va inaugurar el divendres dia 10 d'agost de 2001, a les 20 h, amb la presència del conegut artista Albert Ràfols Casamada i la seva dona la pintora Maria Girona.

Va poder ser visitada del 10 al 26 del mateix mes.

Exposició d'olis d'en Jordi Albareda i Armengol

Text i Fotos: Equip de redacció

Va néixer l'any 1948.

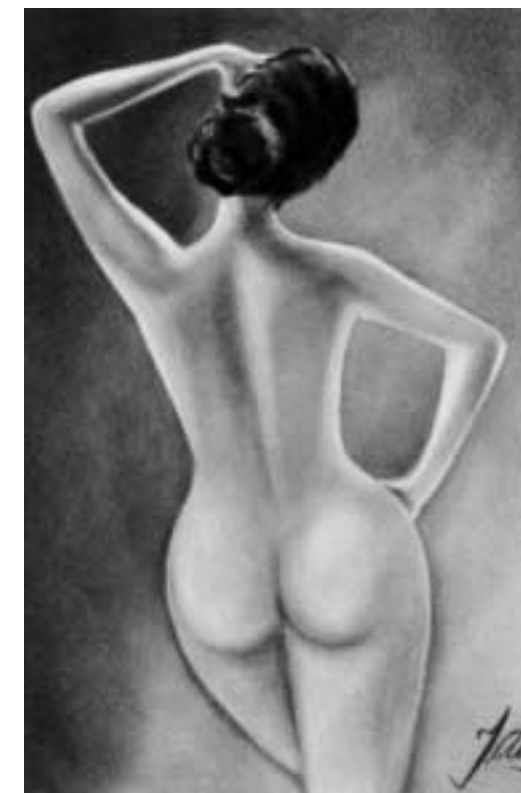
De molt jove s'inicià en el dibuix artístic en l'estudi i de la mà d'en Miquel Llacuna, professor i pintor igualadí. Cursà estudis, a l'Escola Tècnica Professional d'Igualada, de delineant industrial.

Prossegueix estudis i és titulat, respectivament, per les escoles de Maestria Industrial de Vilanova i la Geltrú i de Terrassa.

La seva inquietud artística, retornar a profunditzar estudis i ampliar coneixements de dibuix i pintura a l'Acadèmia Tàrrrega de Barcelona, en la seva gamma més àmplia: bodegons, figures, paisatges, així com tècniques d'oli, carbó, pastel, etc.

La seva afició no té cap altre objectiu que la satisfacció personal i que el seu treball sigui conegut i arribi a tot el públic en general.

Aquesta exposició es va inaugurar el dissabte dia 10 de novembre a la nit, a càrrec de

l'alcalde Jordi Bertran, i va romandre a la sala d'actes de l'ajuntament de Copons fins al dia 25.

L'artista va cedir un quadre pel fons de l'Ajuntament de Copons. Des d'aquestes línies li agraïm molt sincerament l'esmentada donació.

L'àvia Remei a Copons

La tarda de l'1 de desembre vam tenir entre nosaltres a l'àvia Remei, en un acte que va oferir l'Ajuntament dins la proposta cultural d'enguany, ja que la cuina forma part de la nostra cultura.

La sala de l'Ajuntament estava de gom a gom, plena de dones, excepte una mínima representació d'homes.

L'àvia Remei ens va rebre amb petons, com si la coneguéssim de tota la vida. Després

ens va tenir ben entretinguts parlant de les seves receptes i dels seus trucs i va contestar les preguntes de la gent. La seva familiaritat i senzillesa ens va conquerir a tots.

També s'interessà pels plats de la cuina de la comarca, ja que aposta per una cuina tradicional, de tota la vida, amb els productes de la temporada, de l'hort i comentà que l'editorial que ha publicat el seu llibre s'ofereix per a publicar les receptes de l'Alta Anoia.

Al final de la xerrada-col·loqui ens va obsequiar amb unes ametlles garrapinyades i un deliciós pastís de xocolata que va cuinar per a nosaltres.

La llibreria el Passeig de Calaf va portar uns quants exemplars de "La Cuina de l'àvia Remei" per a la seva venda que van tenir molt èxit ja que l'autora els va dedicar un a un.

Actualment, participa en el programa de Catalunya Ràdio "El Pont de les Formigues", amb en Martí Gironell i, esporàdicament, amb la Mari Pau Huguet a TV3.

L'àvia Remei ens va recomanar que, per cap d'any, podríem fer el tronc de Sant Silvestre, que és molt original i fàcil de fer, animeu-vos!!

Hereu i pubilla a la 48a Fira Multisectorial d'Igualada

Com cada any, per la Fira d'Igualada, va tenir lloc el tradicional acte de l'hereu i la pubilla, en què una parella de nens de cada poble de la comarca de l'Anoia, el representa, ja sigui petit o gran. Aquest any, com a representació de Copons, hi van anar en Raimon Rosich i la Paula Vila.

Els exactament, no sabien què hi anaven a fer, però un cop amb el vestit característic, la cistella ben plena i el rètol de Copons a les mans, ja els feia més gràcia.

Un cop a Igualada, i després de la foto de record, va començar l'acte. Les parelles d'hereus i pubilles van entrar a l'església de Santa Maria, i un cop beneides les cistelles, va començar la cercavila: plaça del Pilar, Rambla Sant Isidre, plaça de la Creu, carrer de l'Argent, i per acabar davant el Consell Comarcal.

Un cop acabada la cercavila, tot el que hi havia dins les cistelles, que tant hi tant els pesava, es va portar a l'asil.

I ja per últim us diré que aquest acte, com tantes altres tradicions, es cosa i feina de tots que no s'acabin perdent.

Viatge intergeneracional 2001

Per quart any, els coponencs vam poder gaudir del viatge que subvenciona el departament de Benestar Social de la Diputació de Barcelona amb la finalitat que els veïns puguem gaudir d'una trobada d'amistat.

El diumenge 21 d'octubre, a les 8 del matí, vam sortir de Copons en direcció cap a Benifalset, la primera parada la vam fer en una àrea de servei a l'autopista on vam parar una mitja hora per poder esmorzar una mica. Cap a les 12 vam arribar a Ribera d'Ebre, on vam visitar les coves. Les coves de Benifalset o Aumedilles són situades a la Serra de Cardó, formant una xarxa espeleològica composta per sis coves: la cova Meravella, l'Avenc del Sifó, cova del Dos, cova de l'Aumediella Gran i Avenc del Cataclisme.

Actualment estan obertes la Cova del Dos (d'època neolítica) i la Cova Meravella (descoberta el 1968 pel GIE del CE, de Gràcia). La Cova Meravella a més de les clàssiques estalactites i estalagmites, presenta un gran nombre d'altres formacions: columnes, colades, banderes, macarrons, gours... i sobretot, les excèntriques, sorprenents estructures que semblen desobeir la llei de la gravetat.

La Cova del Dos, no està en gaire bon estat ja que la gent no la respecta gaire a l'hora de

conservar-la neta, en canvi la Cova Marigot, es preciosa i molt ben conservada.

En sortir de visitar les coves, vam anar a comprar pastissos famosos de Benifalset a la pastisseria la Campana, també vam poder comprar les primeres taronges i mandarines.

En acabar la visita i les compres ens vam desplaçar fins a Mora d'Ebre, capital de la comarca, on teníem a punt un bon dinar des-

prés de tant caminar:

- amanida fresca
- arròs a la cassola
- lluç a la romana
- flam amb nata
- pa, vi, aigua, cava, cafè i gotes

Seguidament i per pair l'àpat, a ballar una mica fina a quarts de set que ja havíem de pujar a l'autocar per retornar cap a casa havent gaudit d'un bon dia tots plegats.

Apunts de l'ADF

A l'estiu passat va tornar a funcionar el Pla de Vigilància Forestal de la Diputació de Barcelona. Durant els tres mesos que va durar, una unitat de vigilància feia la ruta pels termes municipals de Copons, Rubió i els Prats de Rei.

Des del darrer article que va sortir de l'ADF, s'han fet diferents actuacions, que tot seguit us comentem.

El propietari de la bassa del Molí del Mig en Manel Sugranyes, la va cedir a l'Ajuntament, amb la condició que s'hi fes alguna actuació. El consistori es va proposar recuperar-la. L'ADF també hi ha participat assumint una part de l'import del projecte, ja que la bassa és viable com a punt d'aigua per a helicòpters en cas d'incendi. El pressupost per a la neteja de la bassa va pujar 15.025,30 eur (2.500.000,- Ptes) que es va finançar amb les subvencions per a l'ADF de l'any 2000 de la Generalitat i la Diputació, i una aportació de l'ajuntament. El projecte per a imperme-

abilitzar la bassa puja 27.116,20 eur (4.511.756,- Ptes) que es finança amb un crèdit a 10 anys al 0% d'interès.

Les subvencions anuals que concedeix la Generalitat a les ADF, fins a l'any 2000 eren competència del Departament d'Agricultura. Aquest 2001 ja van ser concedides pel Departament de Medi Ambient, això ha coincidit amb un canvi de les actuacions que poden ser subvencionables. Aquestes van quedar agrupades en tres grups: adquisició de material i mitjans de comunicació, manteniment i despeses de funcionament i redacció o actualització de plans de prevenció d'incendis, quedant exclòs l'arranjament de camins. L'ADF de Copons va demanar la subvenció de 3.005,06 eur (500.000,- Ptes), repartit en 2.662,48 eur (443.000,- Ptes) per a l'adquisició de material i 342,58 eur (57.000,- Ptes) en despeses de reparació i manteniment. En l'apartat d'adquisició de material s'ha comptat utilitat divers: mànegues, llances, farmaciola, guants... i

s'ha renovat una pala polidora per a tractors que ja tenia l'ADF.

La Diputació de Barcelona va concedir dintre la subvenció de l'any 2001 que atorga a les ADF per l'execució del Pla de Prevenció Municipal d'Incendis Forestals, un ajut de 7.686,34 eur (1.278.900,- Ptes) per arranjament i manteniment de camins, inclosos dintre l'esmentat pla de Prevenció, obres que es realitzaran dintre aquest any 2002.

Text: Pep Colom
Fotos: Francina Círcera

Volei sorra a Copons

Arriba l'estiu... la piscina ... es fan quarts de set... fins i tot les set.

I què fem fins l'hora de sopar? És aquella hora de la fresca, estem relaxats i tranquils, ve o no ve de gust jugar una estona a volei?

Així que com que ve de gust, doncs som-hi!, i l'un per l'altre, però sobre tot gràcies al Toni i al Majo ja tenim pista de volei i de regal: una de futbol sorra.

Les tardes es van començar a animar i fins i tot les nits, ja que amb la llum artificial els partits resultaven espectaculars, gent de Copons i gent de fora, tots barrejats lluintant

per cada bola. I en acabar, un beure ben fresc i nous equips a la pista.

I, com no podia ser d'altre manera, tot allargant la festa major, es va disputar un gran campionat a tres bandes, on jugadors i jugadores lluien talent entre bàsquet 3x3, volei i futbol sorra, en què va ser un cap de setmana de màxima intensitat. Què qui va guanyar? Una mica cada un i tots plegats.

Gràcies als veïns per la paciència amb les pilotes penjades, i al Maure, per l'habilitat amb el camió, i a tots els col.laboradors, doncs també les gràcies.

Text: Salvador Llió
Fotos: Equip de Redacció

XXI Trial de Copons

El diumenge dia 18 de novembre, es va celebrar el ja clàssic Trial de Copons, aquest any a més a més de fer-se el trial, es va fer una prova de trial per nens. Aquesta prova s'havia de fer a Sant Martí de Tous, però es va traspassar a Copons.

El trial de nens es va fer pels voltants del Refugi de Cal Saül amb una nombrosa participació, un total de 42 pilots.

El fet que el trial tingués molt poca participació, va ser degut al mal temps que va fer durant tota la setmana amb pluja i fred juntament amb una festa de la marca Gas Gas que es va celebrar en terres de Girona.

La cursa amb una dotzena de pilots tots de la comarca i cinc de locals es va fer pels voltants del poble en direcció a Calaf, el recorregut era totalment diferent al de l'any passat.

La sortida ja típica a Cal Saül, seguidament cap a la Rovira, Font de Bonamossa, granja de l'Albert, camí de la Serra, Font de la Canal, racó del Gorg de Nafre i arribada a Cal Saül.

El recorregut constava de 6 zones, totes amb molt de fang i pedres lliscants, la zones van ser marcades durant tot el dissabte sota una intensa pluja.

Un dels punts més crítics va ser el tema dels controls els quals es van avorrir molt durant tot el matí, alguns d'aquets controls van qualificar el Trial de "xarlotada". En acabar el Trial no hi va haver dinar entre els organitzadors i els controls, això no va agradar gens a la gent que havia passat fred durant tot el

matí, i posa en perill les properes edicions d'aquest trial ja que s'haurà de prendre les coses d'una altra manera.

CLASIFICACIONS:

INICIACIÓ: 1. C Traviessa (Gas Gas), 2. P Tarrés (Gas Gas), 3. M Moret (Clipic), 4. J. Riera (Gas Gas), 5. A Solà (Gas Gas), 6. F Lluelles (Gas Gas), 7. A Provedano (Gas Gas), 8. M Alvet (Beta), 9. O Moral (Gas Gas), 10. R Terricabras (Gas Gas), 11. E Solera (Gas Gas), 12. A Grau (Gas Gas).

ALEVINS: 1. F Ciurana (Gas Gas), 2. O Mill (Gas Gas), 3. D González (Gas Gas), 4. A Soler (Gas Gas).

JUVENILS: 1. G Cintas (Clipic), 2. F Guerrero (Gas Gas), 3. P Botella (Gas Gas), 4. F Moret (Clipic), 5. J Painous (Clipic), 6. M Serrato-sa (Gas Gas), 7. I Rey (Clipic).90.

CADETS: 1. X. Pijoan (Gas Gas), 2; 2. J. Cor-don (Gas Gas), 6; 3. R. Torres(Gas Gas), 7, 4. A. López (Gas Gas), 8; 5. J.Mª Auferil (Sherco), 12; 6. H. Arnau (Gas Gas), 21; 7. J. Alonso (Gas Gas), 34; 8. A Cintas (Sherco), 38; 9. A. Alonso (Gas Gas), 45; 10. J. Lluch (Gas Gas), 46.

NOVELLS: 1. O. Estafanell (Sherco), 30.

OPEN GROCS: 1. V. Serra (Gas Gas), 38; 2. C. Pujol (Montesa), 42.

OPEN BLAUS: 1. J. Miquel (Bultaco), 16; 2, E.Vila (Montesa), 21; 3. J. Pascual (Beta), 27; 4. J.Bernaus (Beta), 33; 5. C.Queralto (Beta), 33; 6. J.Marcè (Beta), 34; 7. M. Balcells (Montesa), 36; 8. S.Llió (Beta), 36; 9. J. Riera (Gas Gas), 36; 10. R. Prat (Beta), retirat.

Futbol Club Copons

El Futbol Club Copons, sota les ordres d'en Manel Burón, comença la pretemporada jugant quatre partits, un amb el Sant Guim i un altre amb el Vallbona que els guanya tots dos, i perd davant el Calaf i del Vilanova del Camí.

Amb aquest balanç comença la temporada 2001-2002 amb aquesta plantilla:

PORTERS

Xavi Roca
Dani Trepà

DEFENSES

Xavi Lorente
Pep Colom
Marc Riera
Joan Corcelles
Dani García

MIGCAMPISTES

Carles Mas
Albert Gabarro
Ramón Gabarro
Roger Cuadras
Ricard Corcelles
Jaume Escurín
Joaquim Carner

DAVANTERS

Josep Tomas
Dani Garriga
Txema Puig
Jordi Riera
Jaume Valls
Magi Badia

30 de setembre Fatima 4, Copons 3

El Copons comença la temporada 2001-2002 desplaçant-se al camp del Fátima. Tot i posar-se per davant del marcador per 0-2, un Copons desafortunat i la mala actuació de l'àrbitre fan que acabi perdent el primer partit.

6 d'octubre Copons 0, Montbui 5

El Copons cau derrotat clarament a casa per un Montbui que ve a jugar al contraatac i aprofita els espais deixats per la defensa del Copons.

13 d'octubre Copons 3, Tous 2

En el segon partit consecutiu al rieral, el Copons guanya al sempre difícil Tous per un ajustat 3 a 2.

21 d'octubre La Pobla 4, Copons 2

La Pobla torna a jugar a la tercera regional després de la seva aventura a segona i amb un equip molt jove i fort físicament, derrota als visitants que s'havien avançat al marcador per un 0-2.

Es el segon partit en què els coponencs es deixen escapar la victòria després d'anar guanyant per un 0-2.

27 d'octubre Copons 0, Montserrat 4

Un Montserrat tècnic, lluitador i amb una condició física bolt bona, apallissa a un Copons que res no pot fer per evitar la derrota. El Montserrat si segueix amb aquest nivell de joc, de ben segur que aquesta temporada estarà lluitant pel lloc capdavanters de la classificació.

4 de novembre Carme B 2, Copons 2

El Copons no és capaç de guanyar a l'últim classificat i es deixa empatar en el temps de descompte tot i tenir moltes ocasions de gol al llarg del partit.

17 de novembre Ca n'Aguilera 4, Copons 5

En un cap de setmana passat per aigua, el Copons es desplaça fins a Piera per enfrontar-se al Ca n'Aguilera.

La primera meitat és un recital dels coponencs que s'avancen en el marcador per 0-4, però en la segona meitat els locals tanquen als visitants en el seu camp i juntament amb la mala actuació de l'àrbitre posen en perill la victòria coponenca.

24 de novembre Copons 1, La Torre 2

La Torre derrota al Copons en un partit molt dolent, en què cap dels dos equips va fer mèrits per guanyar, només una jugada de mala sort dels coponencs va donar la victòria als de la Torre.

1 de desembre Vallbona 2, Copons 7

El Copons es desplaça a Vallbona i amb només 20 minuts ja guanya per un 0 a 4, i aquesta vegada no es deixa sorprendre i encara amplia el seu avantatge amb 3 gols més a la segona meitat. Cal destacar el hat-trick d'en Josep Tomàs en la seva reaparició després d'una lesió muscular.

8 de desembre Copons 5, Rebot 2

El Copons rep la visita d'un dels primers classificats i realitza el millor partit del present campionat, res no pot fer el Rebot davant d'un Copons que domina el joc i el marcador durant tot el partit. En aquest partit també hi ha un hat-trick, però aquesta vegada d'en Jaume Valls.

Després d'aquesta jornada, les vacances de Nadal van arribar més aviat per culpa de la nevada que va ocasionar la suspensió de tots els partits durant dues jornades.

Text: Daniel Pola - Club Excursionista Uecanoia
Foto: Jordi Pijuan

Una de les coses que potser mai ens em preguntat és “qui va començar a escalar amb gel?”

Possiblement l'escalada amb gel sigui mes antiga que la civilització occidental. Algunes aquarel·les ens mostren homes del segle IV abans de J.C., escalant sobre roca. Qui sap si Han Shan, emperador boig de la dinastia T'ang, no escalava sobre gel, amb puntes als peus i sota el reflex de la lluna? Això és una cosa que no sabem mai.

Els pioners de l'escalada amb gel van ser pastors mediavals que creuaven els ports alpins, amb bastons de punta d'acer, destrals i uns rudimentaris crampons als peus de tres puntes. A principis del segle XIX, aquests pastors, gràcies als nobles anglesos, es convertiran en els primers guies de muntanya de la història. En aquest moment el bastó i la destral es fusionarien en una sola eina, que els ajudaria a mantenir l'equilibri. Cap a mitjan del segle XIX, durant l'època d'or de l'alpinisme amb guies, aquestes tallaven escales al gel, conegudes com “les escales cap el cel”, per tal de no atemorir els seus clients al realitzar ascensions.

El 1908 un anglès, Oscar Eckentein, inventava els crampons de 10 puntes, la qual cosa seria tota una innovació, però per estrany que semblava, aquests nous crampons no van tenir l'acollida esperada. Per a molts era una forma poc noble d'escalar muntanyes.

Quan aquests crampons van estar consolidats (entre el 1920 i el 1930), es va crear el primer piolet curt i lleuger, que tenia 86 cm de llargada. En els Alps francesos, on l'aparició dels crampons de 10 puntes va significar poder escalar parets inimaginables, Jacques Lagarde i Henry de Ségogne, foren els pri-

Escales cap el cel

mers de portar al límit la tècnica d'Eckentein, atacant el 1924 la complicada cara nord de l'Aiguille du Plan. Camille Devouassux i Armand Charlet, escalaren la paret del Nant Blanc, a la Aiguille Verte, en 1928.

L'era de les parets nord va donar molts grans escaladors, entre els quals destacava Willo Welzenbach, que el 1924 va aconseguir escalar la paret oest del Gross Wiesbachhorn, l'escalada més difícil que s'havia portat a terme fins aleshores als Alps orientals. Aquest mateix any l'equip tècnic utilitzat va patir unes petites modificacions. Es començaren a utilitzar claus de gel inventats per Fritz Riegele. I el 1932, Laurent Grivel va afegir dues puntes frontals als crampons, aconseguint així, una eina molt més rígida i que s'adaptava perfectament a les condicions del gel dels Alps. Ara bé, aquest crampons no disminuïen l'esforç que realitzaven els alpinistes de l'època, ja que escalaven amb robes de llana i sacs de patates per vivaquejar, i naturalment, ni casc ni cordes fixes. Cap a meitat dels 30, l'època daurada de les parets nord, arribà al seu punt àlgid, amb una audàcia i un esperit d'aventura irrefutable. El 1942, dos joves alpinistes francesos, Lionel Terray i Gaston Rébuffat, van escalar el Col du Caiman. Un corredor curt però escarpat.

A principis de 1960, un jove mecànic suís, anomenat Erich Friedli, va repetir totes les escalades de Welzenbach en l'Oberland Bernés i escala en solitari algunes de les més importants parets nord dels Alps orientals, aplicant la pura tècnica d'utilitzar les puntes com a ganivets de gel; d'aquesta manera s'aconseguia reduir notablement el temps empleat en les ascensions.

A començaments dels 70 tothom accepta, per escalar amb gel, la utilització del pic cor-

bat, la tècnica de les puntes davanteres i el “Terrordacyl” de Hamish MacInnes (un martell de gel especial). A partir d'aquí, amb aquesta modalitat es comencen a escalar parets impensables fins aleshores. El Couloir nord oest del Dru, hivern de 9174, en quatre dies, per Walter Cecchinell i Claude Jager. El super Couloir en el Mont blanc du Tacul, maig de 1975 per Jean Marc Boivin i Patrick Gabarrou. I l'estiu del 1975, escalades extremes com el Couloir del Dru, el Linceul i la paret nord de Les Droites.

A partir d'aquí cada cop s'han anat escalant parets de més dificultat i vies molt més llargues. El material ha evolucionat fins a límits inimaginables, fins i tot en els nostres dies s'organitzen campionats del món d'escalada amb gel.

Arribats aquí, què tal si fem una petita reflexió: Si els pioners haguessin tingut el nostre material, on seriem avui dia?

Text: Pompeu Marsol - Club Excursionista Uecanoia
Fotos: Josep Gassó i Ramon Serra

IV Copa Catalana de Caminades de Resistència 2001

temporada va assolir una resistència i forma física envejables.

La segona posició en la classificació per entitats obtinguda pel conjunt de marxadors del nostre Club també s'ha de considerar fenomenal. Pujar un esglaó amb relació el 3r lloc obtingut l'any passat i ésser només superats pel Centre Excursionista de Catalunya, la més que centenària entitat excursionista barcelonina que, pel cap curt, multiplica per 7 el nombre de socis del nostre Club Excursionista UECANOIA, és sense cap mena de dubte, una gesta remarcable.

En la IVa edició de la Copa Catalana de Caminades de Resistència 2001, -que es va desenvolupar per diverses contrades catalanes, entre els mesos de maig i novembre de l'any passat- els caminadors de la UECANOIA, tant individualment, com per entitats, van obtenir, per segon any consecutiu, una classificació excepcional.

A títol individual, Montserrat Siñol es va situar entre els dinou participants (4 dones i 15 homes) classificats en primera posició en haver acabat les 9 duríssimes proves del calendari, dintre del temps màxim establert per l'organització. Això palesa que aquesta

CURSES PUNTUABLES PER A LA IV EDICIÓ DE LA COPA CATALANA DE CAMINADES DE RESISTÈNCIA 2001

Caminada	Km.	Metres desnivell	Punts
14a. Marxa Romànica de Resistència de Navàs	80	4.600	13
26a. Travessa del Montseny	46	5.600	11
5a. Caminada Reus - Prades - Reus	55	2.950	9
11a. Marxa de Resistència d'Alta Muntanya Núria - Queralt	92	8.100	19

12a. Marxa Montserrat - Reus	100	2.650	13
2a. Volta a la Serra de Montsià	52	3.770	10
10a. Rasos de Peguera - Manresa	79	3.550	12
8a. La Marxassa (Montseny - Mataró)	63	3.110	11
7a. Marxa del Garraf	45	2.600	8

CLASSIFICACIÓ FINAL PER ENTITATS

1 CEC	628 punts
2 Club Excursionista UECANOIA	542 “
3 Ass. Exc. Catalunya de Reus	498 “
4 Club Muntanyenc Sant Cugat	498 “
5 Centre Exc. Terrassa	394 “
(Fins a 114 entitats)	

PUNTUACIÓ INDIVIDUAL DELS NOSTRES PARTICIPANTS

Montserrat Siñol Estruch	106 punts	(màxim possible)
Josep Gassó Canela	95	“
Miquel Majada Neila	87	“
Ramon Serra Llacuna	65	“
Joan Espelt Fornells	62	“
Joan Colom Bertran	54	“
Josep Trémols Congost	41	“
Amador Martínez Andújar	32	“
Total	542 punts	

Una conversa amb... MONTSERRAT SIÑOL I ESTRUCH

Portem avui a aquesta secció un dels dinou primers classificats en la IVa Edició de la Copa Catalana de Caminades de Resistència 2001. La seva meritòria actuació en aquesta prova justifica bastament l'avinentsa de formular-li algunes preguntes que serveixin perquè ens expliqui unes quantes coses que, a ben segur, seran d'interès.

Què ha representat, a nivell personal, haver aconseguit un primer lloc individual en una prova tan important com la IVa Copa Catalana de Caminades de Resistència?

En primer lloc una satisfacció immensa. Al començar l'any vaig proposar-me el repte de prendre part i acabar les 9 marxes de resistència que puntuaven per a la IVa Copa Catalana de Caminades de Resistència. Abans de començar em semblava una utopia, ja que la Marxa de Resistència d'Alta Muntanya (del Santuari de Núria al Santuari de Queralt) de 92 km de distància i 8.100m de desnivell acumulat, és una prova extremadament dura i em feia molt de respecte, però la vaig poder acabar i això va ser determinant per a la meua classificació.

Quant fa que vas començar a fer aquestes caminades tan llargues?

Fa uns set anys. La primera vegada que vaig participar en una caminada llarga va ser en la popular Matagalls - Montserrat de 83,5 km. En aquells moments encara estava poc preparada, però la vaig acabar. Més que res, gràcies a l'encoratjament i el suport moral que va proporcionar-me una amiga meua que ja l'havia fet altres vegades. En concloure el

recorregut, al Monestir de Montserrat, vaig plorar d'alegria i estava tant esgotada que vaig dir que no la faria mai més. Però al cap de quatre dies no me'n recordava de res i des d'aleshores sempre que he pogut –principalment els últims quatre anys– he anat participant en caminades de resistència.

Per aconseguir acabar aquestes proves tan llargues, què és més important, el component físic o el psicològic?

Jo li atribuiria un 50% a cada cosa. La preparació física és molt important, (quin dubte hi ha) però sobretot en les marxes més llargues en què camines moltes hores de nit, has d'anar molt amb compte a no ensopegar i no pots gaudir del paisatge, has d'estar molt convençut que vols acabar i, en aquelles circumstàncies, el component psicològic pesa molt.

Normalment, quina mena d'entrenament realitza?

Quasi tots els diumenges camino de 5 a 6 hores. La major part de les vegades, amb el meu marit i altres companys, anem a Montserrat, que és un excel·lent terreny per entrenar. De tant en tant participo en alguna de les caminades de resistència que s'organitzen al llarg de l'any en diversos indrets de Catalunya.

Mantenir els peus en perfectes condicions no deu ser una tasca fàcil?

Al principi tenia molts problemes, perquè sempre em sortien bullofes, però en l'actualitat, segurament perquè la pell se m'ha endurit, ja no en tinc. Ara, és molt important portar un bon calçat i en el decurs de la prova anar-se canviant els mitjons a intervals regulars. Malgrat tot, si s'escau fer moltes baixades, un color morat tirant a negre apareix encara, de tant en tant, en alguna unglia.

El segon lloc per equips, que heu aconseguit entre tots els companys de la UECANOIA –entre ells el teu marit– quina sensació t'ha produït?

M'ha fet molta il·lusió i tots els companys també estan molt satisfets. Classificar la UECANOIA en segon lloc per entitats, només superats pel Centre Excursionista de Catalunya, em sembla extraordinari i, alhora, molt interessant perquè el nostre Club sigui més conegut arreu de Catalunya.

Algun projecte immediat o de futur?

Aquests dies he començat a preparar-me per a córrer una mitja marató. D'això en té la “culpa” un company de caminades que abans havia corregut alguna marató i m'ha

enredat a fer, el mes de febrer, la mitja marató de Granollers. Evidentment, no sé quin paper faré, ja que per aquestes coses potser ja començo a ser una mica gran, peròestic molt animada. Per descomptat que penso continuar el que he fet fins ara, però agafant-m'ho amb una mica més de calma.

Què recomanaries a aquells que vulguin participar en caminades de resistència?

Doncs que comencin amb curses curtes i si els agrada i s'hi senten bé, que en vagin provant de més llargues. Així, de mica en mica, si hi dediquen voluntat i constància, arribaran a fer-ne de 80 i 100 km com si res. Cal recordar que l'objectiu d'aquestes caminades és premiar la regularitat, l'esforç i l'esperit d'equip dels participants i que per a puntuar no és indispensable fer-les en el mínim de temps possible, sinó d'arribar dintre del temps màxim fixat pels organitzadors que –dit de passada– permet d'anar assossegat i, si es vol, gaudir del paisatge i fer alguna fotografia.

Hi ha alguna cosa més que vulguis explicar?

Només deixar constància de la sort que vaig tenir, conjuntament amb el meu marit, al conèixer un grup de persones que, en una determinada ocasió, ens convidaren a fer una excursió per la muntanya de Montserrat. Aquella primera experiència -una mica feixuga- va ser una veritable revelació de les possibilitats que ofereix l'excursionisme per a gaudir de la natura, observar la seva bellesa i estimar-la. Des d'aleshores ja no hem deixat de fer activitats.

juliol

- 27-28 Els nens i nenes de l'escola d'estiu van d'acampada als Vinyals
28 Exposició de treballs manuals dels nens i nenes de l'escola d'estiu, a l'escola
Els nens i nenes de l'escola d'estiu representen les obres: El casament del mico filós i Pretty Ritty, a la plaça Major
Finalitza l'escola d'estiu

agost

- 3 Surt al carrer el núm. 12 del butlletí municipal "Camí Ral", amb un suplement especial dedicat a la Mònica
4 S'instal·la la sorra al camp de bàsquet, per poder jugar a futbol i bòlei platja
6-7-8-9 Campionat de futbol sala, al poliesportiu
Bàsquet 3x3, al poliesportiu
Campionat de truc, a la Barraca
10 Repic de campanes
Inauguració de l'exposició de pintures d'en Pere Bosch i Morera, a la sala d'actes de l'Ajuntament
Ball a la Plaça Major, amb l'Orquestra Privada
11 Concurs d'engalanament de balcons
Cercavila, amb el grup Gallarda
Bateig del nou capgrós Estrelleta, a la Plaça Major
Espectacle infantil, amb Pinxo i Panxo, a la Plaça Major
Disco Mòbil, a la Plaça Major
12 En R. Serra participa a la 21ª Caminada Popular pel Moianès, de 16 Km.
Tómbola
Gimcana popular, a la Plaça Nova
Teatre, amb la representació de l'obra Enrenou dins l'armari, a càrrec del Grup de Teatre La Barraca
13 Concurs de natació, a la piscina municipal
Cinema a la fresca amb la pel·lícula Gladiador, a la Plaça Major
14 Concert i ball de nit amb l'orquestra Nocturna, a la Plaça Major
15 Solemne ofici en honor a la nostra patrona
Concert-Vermut amb l'orquestra "De luxe"
Futbol, entre solters i casats, al camp del Rieral
Ball de vetlla amb l'orquestra "De luxe"
Purronada popular
16 Missa cantada en honor a Sant Roc
Sardanes amb la cobla Triunfal
Sopar popular, a la Plaça Major
Entrega de premis de les activitats efectuades durant la Festa Major
Havaneres "Mar Brava", a la Plaça Major
Típic Bingo, a la Plaça Major
18 Reunió per preparar la 2ª Festa dels Traginers i Comerciants de Copons
23 Reunió per fer balanç de la nova etapa del Grup de Teatre la Barraca

setembre

- 6-7 Nens de l'escola de l'Ateneu acampen a Cal Gelabert
7 Reunió per preparar la temporada del Grup de Teatre la Barraca
7-10 Totcirc actua a la XXI Fira de Teatre de Tàrraga
8 Reunió per parlar dels últims detalls de la 2ª Festa dels Traginers i Comerciants de Copons
8-9 En R. Serra participa a la 12ª Marxa Montserrat - Reus de 100 Km. per camins de muntanya, prova puntuable per la 4a Copa Catalana de Caminades de Resistència
9 Futbol: partit de preparació: FC Copons 4 - Vallbona 0
10 Degut a un accident d'un camió cisterna a la N-II, la carretera de Copons s'habilita per unes hores com a pas alternatiu, provocant que aquesta carretera es convertís en una ratonera per a desenes de vehicles, i més després del segon accident, aquest en la mateixa C-1412
16 2ª Festa dels Traginers i Comerciants de Copons: Esmorzar del traginer
Crits característics dels marxants que recorrien els carrers del poble
Circ ambulat de carrer a càrrec de Tot Circ
Exhibició de ferrar rodes de carro
2on concurs d'arrossegament de l'Anoia
Exposició de carros catalans
Demostracions d'oficis i activitats vinculades al món del carro i del tragar: boters, facina, ferrer, ferrador i baster
Dinar pels organitzadors i participants de la 2ª Festa dels Traginers i Comerciants de Copons, a la piscina municipal
Finalitza la temporada de piscina

octubre

- 18 Inauguració de l'exposició de fotografies de muntanya: 1990 - 2000; deu anys d'excursions de Ramon Serra, al Club Excursionista Uecanoia
21 Comença el curs de catequesi al Tai-xi, al poliesportiu
23 En R. Serra participa a la 2ª Volta a la Serra de Montsià de 52 Km., prova puntuable per la 4a Copa Catalana de Caminades de Resistència
Excursió pels volts de Copons
29-30 En R. Serra participa a la 10ª Marxa Rasos - Manresa, de 79 Km., prova puntuable per la 4a Copa Catalana de Caminades de Resistència
30 Hereu i pubilla (Raimon Rosich i Paula Vila), a la 48ª Fira Multisectorial d'Igualada
Futbol; comença la lliga de Tercera Regional Grup 7: Fàtima 4 - FC Copons 3

novembre

- 6 Futbol: FC Copons 0 - Montbui 5
10 Comença el curs de catequesi pels nens i nenes
13 Futbol: FC Copons 3 - Tous 2
20 En R. Serra participa a la 8ª Marxa de 63 Km., prova puntuable per la 4a Copa Catalana de Caminades de Resistència
21 Viatge intergeneracional; seguim el curs de l'Ebre, amb visita guiada a Ribera d'Ebre i a Mora d'Ebre, amb dinar i ball
Futbol: La Pobla de Claramunt 4 - FC Copons 2
27 Futbol: FC Copons 0 - Montserrat 4
El Grup de Teatre La Barraca, representa l'obra: Enrenou dins l'armari, a Guissona
4 Futbol: Carme B 2 - FC Copons 2
6 Ple extraordinari
10 Futbol: FC Copons 4 - Capellades 2
Inauguració de l'exposició d'olis d'En Jordi Albareda i Armengol, a la sala d'actes de l'Ajuntament
11 En R. Serra participa a la 7ª Marxa del Garraf de 45 Km., última prova puntuable per la 4a Copa Catalana de Caminades de Resistència
17 Futbol: Ca n'Aguilera 4 - FC Copons 5
18 13é Trial Vila de Copons, puntuable per al Campionat de Catalunya de Trial de Nens i de l'Open de Catalunya
24 Futbol: FC Copons 1- La Torre de Claramunt 2
25 Coponencs participen a la 13ª Cursa de l'Esquiador (Igualada - Piera), organitzada pel Club Excursionista Uecanoia

desembre

- 1 Futbol: Vallbona d'Anoia 2 - FC Copons 7
Xerrada col·loqui a càrrec de Remei Ribas i Aguilera, autora del llibre: La cuina de l'àvia Remei
2 Excursió a les mines de sal de Cardona
6 Reunió de veïns a la Barraca. Temes a tractar: Projectes i actuacions dels darrers dos anys. Estat de comptes a 31/11/01. Projectes que estan començats. Projectes de cara al futur. Precs i preguntes.
8 Futbol: FC Copons 5 - Rebrot 2
12 Encesa de l'estrella del campanar
14-15 Cau una forta nevada, deixant uns gruixos d'entre 50 i 60 cm.
15 Futbol: Montbui - FC Copons: Suspes per la neu
19 Berenar fi de curs dels nens i nenes de catequesi
22 Actuació del quartet de corda "Hochetus" al Saló de Sessions de l'Ajuntament, organitzat per l'Ajuntament de Copons i per l'escola amb el suport de "La Caixa"
L'artista coponenc Xavier Martí, participa al SARTC 2001, la Fira d'Art de l'Anoia, a l'Ateneu Igualadí
22-23-27-28 Futbol: FC Copons - La Pau: Suspes per la neu
23 Missa del Gall, amb la participació dels nens i nenes de catequesi en les pregaries
24 El Patge Faruc visita Copons per recollir totes les cartes dels nens
30 Sopar i ball de Fi d'any a la Barraca i al Refugi de Cal Saül
31

gener

- 5 Cavalcada de Reis, pels carrers de Copons

L'Alta Anoia

La 2a Festa dels Traginers i comerciants de Copons

La segona edició de la Festa dels Traginers i Comerciants de Copons, el passat 16 de setembre, fou novament un gran èxit. Especialment un èxit de col·laboració dels veïns de Copons que, amb il·lusió i bona coordinació, constituïen el principal atractiu de la fira.

Des de les deu del matí i fins al migdia, els carrers ben guarnits i amb una munió de personatges d'altres temps barrejant-se amb els visitants, eren l'element més atractiu. Enmig dels crits dels marxants i les exhibicions de Tot Circ, l'ambient festiu va arribar a tots els racons.

A la plaça Ramon Godó les demostracions de diversos oficis artesans com el de ferrar rodes, els boters, l'elaboració d'aiguardent, el baster, etc. congregaven nombrosos grups de curiosos al seu voltant. El II Concurs d'Arrossegament de l'Anoia fou un espectacle de força i habilitat animals que valia la pena de fixar-s'hi bé. Simultàniament, l'exposició d'antiquitats instal·lada a l'ajuntament permetia descobrir-hi peces d'un valor excepcional.

Al llarg del carrer d'Àngel Guimerà les parades d'artesans de l'Alta Anoia posaven a l'abast dels visitants una gran diversitat de productes, des d'aliments elaborats de forma tradicional (pa cuit en forn de llenya, embotits, formatges ...) fins a altres més originals que combinaven la tradició amb l'innovació (ninos, ceràmiques ...).

Davant l'ajuntament, en un espai decorat amb peces tradicionals, s'instal·là el punt d'informació de l'Alta Anoia perquè tots els assistents a la fira poguessin emportar-se informació sobre els serveis turístics que s'ofereixen en els nostres municipis, des dels allotjaments rurals als restaurants, passant per les activitats i les visites guiades a diversos monuments.

En conjunt, podem estar segurs que, gràcies a l'esforç de tot el poble, els nou mil visitants d'aquella jornada es van divertir de valent i tindran ganes de tornar a Copons, si més no, en la propera edició de la Festa.

Calendari de fires i activitats promocionals 2002

MES	DIA	ACTIVITAT
Gener / Febrer		Encartament fulletó Alta Anoia a la revista DESCOBRIR CATALUNYA
Febrer	1-3	Presència a FITUR (Fira Intern. Turisme, Madrid)
Març	15-17	Fira ECOSPORT
Abril	2-5	SITC -2002 (Barcelona, Recinte Firal, Montjuic)
Maig	5	"FOGONS DE L'ALTA ANOIA-V" Jorba
Maig	19	"IMATGES DE L'ALTA ANOIA-IV" Calonge
Juny	2	"III Fira de la Transhumància" Pujalt
Juliol	5-6	"Nits Culturals de Sant Pere"
Juliol	14	"Trobada de sacs de gemecs" (Prats de Rei)
Juliol	21	"Iniciativa Jazz Copons"
Setembre	16	"Traginers i Comerciants de Copons"
Setembre	30	Jornades Europees del Patrimoni
Octubre	12-13	V Nit de Mushing a l'Alta Anoia
Octubre	13	IV FIRA Tardor de l'Alta Anoia
Novembre	8-10	AGROTUR 2001
Novembre	21-24	INTUR 2001 (Valladolid)
Desembre	15	Els Nadals de l'Alta Anoia al Palau Robert Participació en la Marató de TV3

Jornades de descoberta: Els monuments de l'Alta Anoia

El Consorci per a la Promoció Turística de l'Alta Anoia vol contribuir a facilitar el coneixement del Patrimoni Històric i Arquitectònic dels nostres municipis entre els habitants de les nostres contrades. Amb aquest objectiu s'organitzen unes Jornades de Portes Obertes (amb visita guiada gratuïta) cada primer diumenge de mes, durant l'any 2002 per conèixer alguns dels monuments més emblemàtics de l'Alta Anoia.

PROGRAMA DE VISITES:

MES	DIA	MONUMENT	MUNICIPI
Gener	13	Sant Pere Desvim	Veciana
Febrer	3	Santa Maria de Rubió	Rubió
Març	3	Sant Pere de Copons	Copons
Abril	7	Priorat de Santa Maria	Castellfollit de Riubregós
Maig	5	Castell de Boixadors	Sant Pere Sallavinera
Juny	2	Esglèsia Puríssima Concepció	Pujalt
Juliol	7	Mare de Déu de la Sala	Jorba
Agost	4	Torre de la Manresana	Prats de Rei
Setembre	1	Castell de Clariana	Argençola
Octubre	6	Església Parroquial	Montmaneu
Novembre	3	Església i campanar	Sant Martí Sesgueioles
Desembre	1	Sant Pere de l'Arc	Calonge de Segarra

Horari: Matí de 11 a 14 hores.

En els anys següents es proposaran altres temàtiques:

- Nuclis singulars
- Paratges d'interès natural
- Fonts singulars

Els visitants de l'Alta Anoia a Copons

Text: Elisenda Mercadal
Foto: Ramon Serra

Durant els mesos de novembre i desembre de 2001 Copons ha rebut visitants interessats a fer un recorregut guiat per conèixer el poble.

Aquests turistes vénen a fer una estada per les nostres contrades i s'adrecen a l'Oficina d'Informació Turística de l'Alta Anoia que, a més a més de l'allotjament, els ofereix un ample ventall d'activitats i serveis: Rutes a peu o amb bicicleta, equitació, elaboració de productes artesans com el formatge de Segur, itineraris culturals amb visites guiades al Castell de Boixadors o a la Torre de la Manresana... Sense oblidar la gastronomia, amb propostes atractives com els sopars medievals a Ca l'Arnau de Copons.

Ara els qui ho desitgin poden fer el recorregut pel poble amb una guia local. Aquesta els explica el nostre passat en època medieval i en els temps de prosperitat dels traginers i comerciants, i també la situació actual, els recursos de què disposem i les festes i les tradicions. L'itinerari inclou els carrers, la plaça els molins i l'església en una agradable passejada. Als visitants d'aquests mesos se'ls ha obsequiat amb un plànol-guia de Copons i una gorra del Circ a les Feixes.

Aquesta iniciativa ha sorgit arran del quart curs de formació en turisme rural que organitza el Consorci de Promoció Turística de l'Alta Anoia, Plafatur IV, dut a terme durant l'any 2001.

Un dels mòduls d'aquest Plafatur IV, el de Formació de Guies Turístics, ha permès a la Maria Teresa de Copons d'aprendre la forma d'explicar els recursos d'un indret als forasters i de preparar un projecte de visita guiada per Copons.

D'aquesta manera l'Oficina d'Informació Turística de l'Alta Anoia ha pogut oferir visites guiades a Copons comptant que hi ha una persona del poble disposada a fer-les.

Entre el 24 de novembre i el 8 de desembre de 2001 ens han visitat 80 persones de la zona de Vilafranca i de Barcelona i esperem que siguin moltes més les que ho facin.

Convivència pacífica

Un cop més, actes intolerants ens obliguen a parlar de morts. Ara fa més d'un any, assassins que atempten contra la democràcia i la llibertat de les persones van matar l'Ernest Lluch.

Vull recordar que més enllà de les seves virtuts intel·lectuals i els seus vincles amb Copons, era una persona que va lluitar contra el Franquisme i que va ser escollit democràticament per representar-nos al parlament, també va treballar en l'elaboració de l'Estatut de Catalunya.

La seva aposta era construir ponts de diàleg que obrissin expectatives de solució al conflicte basc, creia que el diàleg polític i social era la via necessària per avançar en la construcció de la democràcia, i per això el van matar.

Vaig tenir la sort de tractar amb ell. El primer dia que vaig aconseguir el seu telèfon, el vaig trucar. Em va impressionar la seva humilitat i cordialitat. Un dia vam seure una estona per parlar de Copons i dels traginers, que tant l'apassionaven, i em va impressionar la seva saviesa, la tranquil·litat al parlar, la seva mirada, el seu posat. Va ser una gran persona, un símbol de la democràcia.

El dia de la multitudinària manifestació a Barcelona recordo una frase de la Gemma Nierga: "Estic convençuda que l'Ernest hau-

ria intentat dialogar fins i tot amb la persona que el va matar", aleshores va demanar als polítics que dialoguessin. Ha passat més d'un any, tothom va dir que aquesta mort marcaria un abans i un després en el terrorisme d'ETA. No sé si han dialogat o no, però actuacions policiaques molt importants han debilitat la banda terrorista. Esperem que sigui el final de la lluita armada.

El passat 11 de setembre, terroristes internacionals van fer estavellar tres avions contra les torres bessones i el Pentagon als Estats Units, provocant la mort de milers d'innocents i un important daltabaix a tot el món. Aquest també serà un acte que sens dubte marcarà un abans i un després.

Els països més poderosos del món s'adonen que les grans armes de defensa no serviran contra els grups terroristes.

Països que han estat utilitzats en guerres entre les grans potències han estat només utilitzats, s'ha obviat que tenien camps d'entrenament per a terroristes. Potser creien que un dia els podrien necessitar i, per tant, era millor ignorar-ho.

Ara és l'hora que la humanitat trobi una resposta adequada, però mesurada i prudent, que les nacions més potents dialoguin i persegueixin els terroristes fins a eliminar-los. Però sense eliminar els civils, que són del tot innocents.

Castigar els culpables és necessari, però la resposta al terrorisme no pot ser la guerra. El primer objectiu hauria de ser poder garantir la pau, la seguretat i la justícia.

El resultat de la globalització és més exclusió. A la resta del món queden molts països necessitats d'ajuda humanitària. Cal aprendre d'errors anteriors i corregir les grans diferències entre països que ens aboca a una insostenibilitat social.

La llibertat i la democràcia és patrimoni de tots els ciutadans que practiquen la convivència pacífica i en pau. En aquesta convivència no hi caben fets que atemptin clarament contra la integritat de les persones. El dret a la vida de les persones és indiscutible.

Escoles bressol

La demanda de places d'educació pre-escolar ha crescut molt a tots els països de la Unió Europea els darrers anys. Les principals causes són el reconeixement de la importància que els primers anys de vida tenen en el desenvolupament psicològic dels nens, i altres fets com l'incorporació de la dona al mercat laboral.

Catalunya no ha estat una excepció i la necessitat és tant important com a qualsevol zona desenvolupada d'Europa.

Durant les passades eleccions al Parlament de Catalunya els compromisos electorals van parlar de 30.000 places, xifra gens menyspreable. Després van arribar les sorpreses: qui pagarà les obres? En el millor dels casos, un 50 % els Ajuntaments. Ja tornem a ser-hi: ciutadans de primera i ciutadans de segona. El que visqui en un petit municipi com Copons on l'Ajuntament no disposa de recursos per fer una inversió així, té tres opcions: deixar l'infant als avis, deixar de treballar un dels pares, o portar el petit a una guarderia d'un municipi més gran. Segurament, si un petit Ajuntament

tingués competències i recursos en matèria d'ensenyament podríem gestionar una escola bressol que respondria a les necessitats del nostre municipi i que ajudaria a mantenir les escoles, pobles i a la vegada ajudaria a la redistribució demogràfica de Catalunya.

Petits pobles com el nostre necessiten poder facilitar els serveis a les persones. Caldria tenir propostes alternatives i flexibles que permetessin adaptar-se a les diferents realitats territorials.

Si els pares de la canalla de Copons han de portar-los cada matí a una escola bressol d'Igualada, és molt probable que en un futur, aquest nens ja els matriculin allà. Per tant, ja hi tornem a ser, un poble sense escola, botiga o consultori, ja no és un poble.

Cal que el Govern de la Generalitat subscriuï convingués que facilitin la construcció d'escoles bressol en petits municipis per evitar que també en l'ensenyament tinguem importants diferències entre un ciutadà de petits o de grans municipis.

El meu poble

El poblet on vaig néixer és un poblet petit i el carrer de casa meua per a mi és el més bonic.

Les persones que hi viuen totes són molt bona gent, només cal que necessitis ajuda que te la donen al moment.

Per això és tan bonic el meu poble, tothom el qui hi ve en queda content. Són molts els qui s'hi quedarien a viure Però no troben allotjament.

Jo n'estic molt orgullosa que la gent s'hi vulgui quedar. Haurien de fer més cases i el jovent ja no hauria de marxar.

El poble tornaria a ser jove, els infants tornarien a jugar per aquests carrers tant nets i macos que dona gust de passejar.

M'agradaria que el meu poble pogués tornar a ser com abans amb una mica més de feina per a tots els seus habitants.

Aquest és el meu poblet de Copons El que jo estimo tant!

Ajuntament de Copons

Camí Ral

Butlletí informatiu i d'opinió Vila de Copons

L'equip de redacció d'aquest butlletí t'animam a participar-hi. Si tens alguna cosa per explicar, suggerir, o potser denunciar, fes-la arribar. La teua col·laboració és imprescindible per millorar aquesta publicació. Gràcies. Telèfon de contacte, 93 809 00 00

El sentit de la vista

El sentit de la vista és, segurament, el més important per a l'home.

Té una precisió i complexitat tan gran que encara no tenim ben clar el seu funcionament. Molt sovint, la comparem amb la càmera fotogràfica, però és més aviat un recurs pedagògic que no ens explica la perfecció del globus ocular, ni la transmissió i elaboració de les imatges al cervell per convertir-les en una percepció.

Ens adonem de la importància que té la vista per a nosaltres perquè, quan acluquem els ulls, encara que sigui per un curt interval de temps, ens situem en les mateixes condicions del que està privat d'aquest sentit. Ningú no dubte que, gràcies als sentits corporals, coneixem bé i fàcilment el món en el qual estem vivint.

Estem convençuts que la nostra manera d'actuar és la correcta i lògica, perquè confiem que les coses són tal com les veiem, les oïem, sentim i palpem. Però dintre de les limitacions que tenim, cal destacar que el 70% dels receptors de la sensibilitat del nostre cos depenen dels nostres ulls i, és gràcies a la seva informació que comprenem bastant bé el nostre món. I, el comprenem precisament perquè l'ull fa alguna cosa més que la màquina fotogràfica. Ara mateix, que estic escrivint, tinc la mirada concentrada en les lletres que van sorgint a la punta del bolígraf i puc, voluntàriament, alçar els ulls i deixar que la retina impressioni la grandesa del paisatge que veig per la finestra. Les dues visions queden registrades en la mateixa superfície i nosaltres elaborem una percepció totalment diferent, de la mateixa manera que, quan veiem un automòbil en la llunyania, com si fos una joguina, sabem realment el volum que té. Això passa amb molta freqüència en els dibuixos i fotografies i a vegades ens equivoquem perquè l'aparència no correspon a la realitat.

La il·lusió òptica és una valoració errònia de la forma o dimensions d'un objecte perquè la nostra vista ens pot enganyar.

A continuació podem observar uns exemples demostratius.

Il·lusions òptiques.

Atenció: Podem veure dues imatges diferents, sense moure o invertir el paper.

Al primer cop d'ull, quasi de perfil, veiem el cap d'una noia jove.

Però mirant amb més calma, també podem observar la figura d'una vella, amb un nas i barba punxeguts i el cap cobert per un drap blanc.

Aquí tenim un exemple d'unes vores totalment il·lusòries que formen un triangle blanc.

Les línies d'aquesta figura només són reals en els tres trossos que falten dels cercles negres, o sigui en un cm. de cada extrem dels tres costats.

La resta de la línia és totalment inexistent, però malgrat tot nosaltres la veiem contínua.

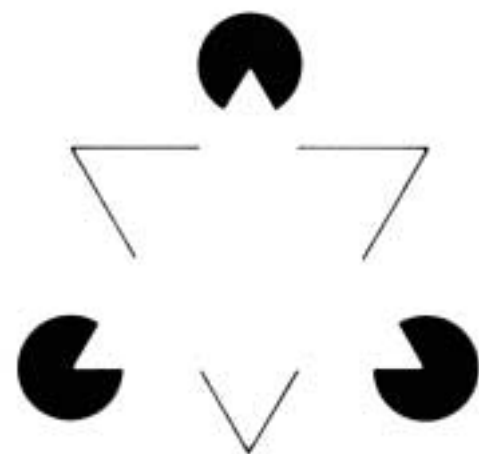
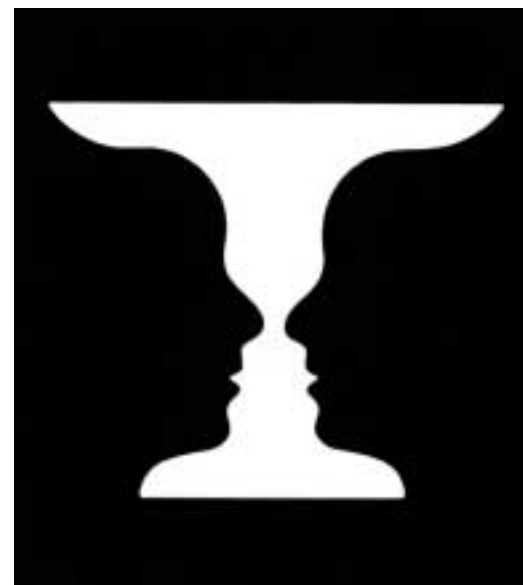
És una mica misteriosa la sensació que ens dóna, perquè la superfície d'aquest triangle es veu d'un color blanc més brillant que el fons.

Aquestes il·lusions òptiques s'expliquen perquè els nostres ulls, o sigui nosaltres, sempre tractem de resoldre un problema com és el diferenciar la figura del fons.

En la visió corrent i també a l'observar dibuixos, pintures o escultures, distingim bé la figura del fons on està col·locada.

Sembla que no hi ha d'haver cap problema, perquè la figura la notem més precisa, fins i tot més propera i amb unes vores clarament definides.

El fons, en canvi, sembla més llunyà, i menys precís. Però, a vegades, la percepció és dubtosa, no veiem la cosa clara, com en aquest cas que no sabem si es tracta d'una copa blanca sobre un fons negre, o bé dues cares negres que es miren de perfil, sobre un fons, llunyà, de color blanc.

L'adéu definitiu al Centre Instructiu Coponenc

Convocades moltes reunions, finalment degut a la falta de col·laboració per part dels socis, la Junta actual s'ha vist obligada a extingir la Societat, ja que no es va presentar cap Junta nova per substituir-la.

Després de deu anys la Junta actual formada per: president, Xavier Aparisi; vicepresidenta, Imma Llió; secretària, Núria Pons; tresorera, Adela Mas; Vocals, Joan Exposito, Francina Cirera i Xavier Martí, van decidir que ja era hora de renovar-se, per això van donar opció que es presentessin nous candidats per a formar una nova Junta, però no es va presentar ningú. És per això que es va acordar dissoldre la Societat i fer donació del patrimoni format per: Local del Centre, mobiliari i aparells del bar, butaques cinema, equip de televisió i pantalla gegant (Sony), vídeo VHS (Anitach), vídeo beta (Sony), moble de fusta per equip audiovisual, màquina de cinema i divers material lúdic, a l'Ajuntament tal com diuen els estatuts de la societat, ja que d'aquesta manera segueix sent d'interès per al poble.

Per tal de poder fer la donació del local a l'Ajuntament es van haver de fer diverses inda-

gacions i gestions per saber de qui era la finca on està ubicada la Barraca. Fins ara sempre havia estat una incertesa per a tots els socis. Finalment s'ha trobat al Registre de la propietat la inscripció de la Finca urbana a nom de "Centro Instructivo del Obrero de Copons" que data escripturada el 12 d'octubre del 1911.

La situació que hi havia fins ara no ens duia enlloc, ja que les quotes dels socis no eren suficients per poder assumir les reformes que s'havien de fer al local.

S'havia d'arreglar la teulada, que està en molt mal estat. Es va arribar a demanar un pressupost, els serveis, la calefacció, etc. L'única manera de dur a terme les reformes és mitjançant alguna subvenció per part d'algun organisme públic, la qual cosa era impossible d'aconseguir mentre fóssim una societat privada.

Creiem que d'aquesta manera sortirem guanyant tots. El local seguirà obert, perquè els avis puguin fer la seva partideta i la sala es acondicionarà per poder fer activitats de tot tipus, possiblement s'utilitzi més que no pas fins ara.

Nova ordenança municipal

Els serveis tècnics de l'Ajuntament de Copons estan treballant per confeccionar una ordenança municipal que reguli la col·locació de diversos materials a les façanes de les nostres cases.

L'any 1995 es van aprovar les normes urbanístiques de Copons amb força polèmica. Amb el pas dels anys t'adones de les seves virtuts i els seus defectes. Sens dubte, sense una regulació estricta de les possibilitats de construcció, el nostre municipi no tindria la bona imatge que té, tot i així en moltes ocasions ens colen gols que la normativa no preveu.

Aprofitant que caldrà instal·lar les caixes dels comptadors del gas a les façanes de les nostres cases, hem cregut oportú regularitzar la col·locació de ferros plàstics i altres materials a les façanes o espais que siguin visibles des del carrer.

En tots els casos caldrà demanar un permís d'obra a l'Ajuntament, que en la majoria dels casos serà gratuït. En aquestes peticions

d'autorització serà necessari que s'expliqui clarament la situació i el tipus de material que es vol col·locar. Uns casos molt clars poden ser, per exemple, els comptadors de l'aigua que aniran col·locats a la vorera del carrer, exceptuant les entrades de més de dos habitatges que es col·locarà una bateria a l'entrada. Els comptadors de la llum o el gas es protegiran amb una tapa de ferro negra que es vendrà a l'Ajuntament, sempre que el propietari no proposi una opció que millori la integració a la façana o a l'entorn. Les antenes clàssiques o parabòliques, tubs d'aigua, gas, xemeneies, etc. no podran estar col·locats en una situació visible des del carrer. Altres casos seran més difícils de resoldre i caldrà que els serveis tècnics valorin les diverses possibilitats abans de denegar o acceptar cap permís.

Amb aquesta nova ordenança, que ja funciona a molts altres municipis aconseguirem millorar la imatge dels nostres carrers tot i seguir aconseguint nous serveis per als nostres habitatges.

Història d'una bala

Text: Antonia Garriga

Hi havia una vegada un país que feia anys i anys que estava en guerra amb el país veí. Tothom estava cansat d'una guerra tan llarga, però ningú no sabia com fer-ho per acabar-la.

En un camp abandonat d'aquest país hi havia una arada vella i trencada que s'anava rovellant entre herbots i esbarzers; abans la feien servir per llaurar la terra, però ara, que estava espatllada i rovellada, ningú ni la feia servir per res.

Un dia, uns soldats que anaven pels pobles buscant ferro la van veure i se la van endur per fondre; després, van posar el ferro líquid en un motlle i en van fer una bala rodona i pesant com totes les bales.

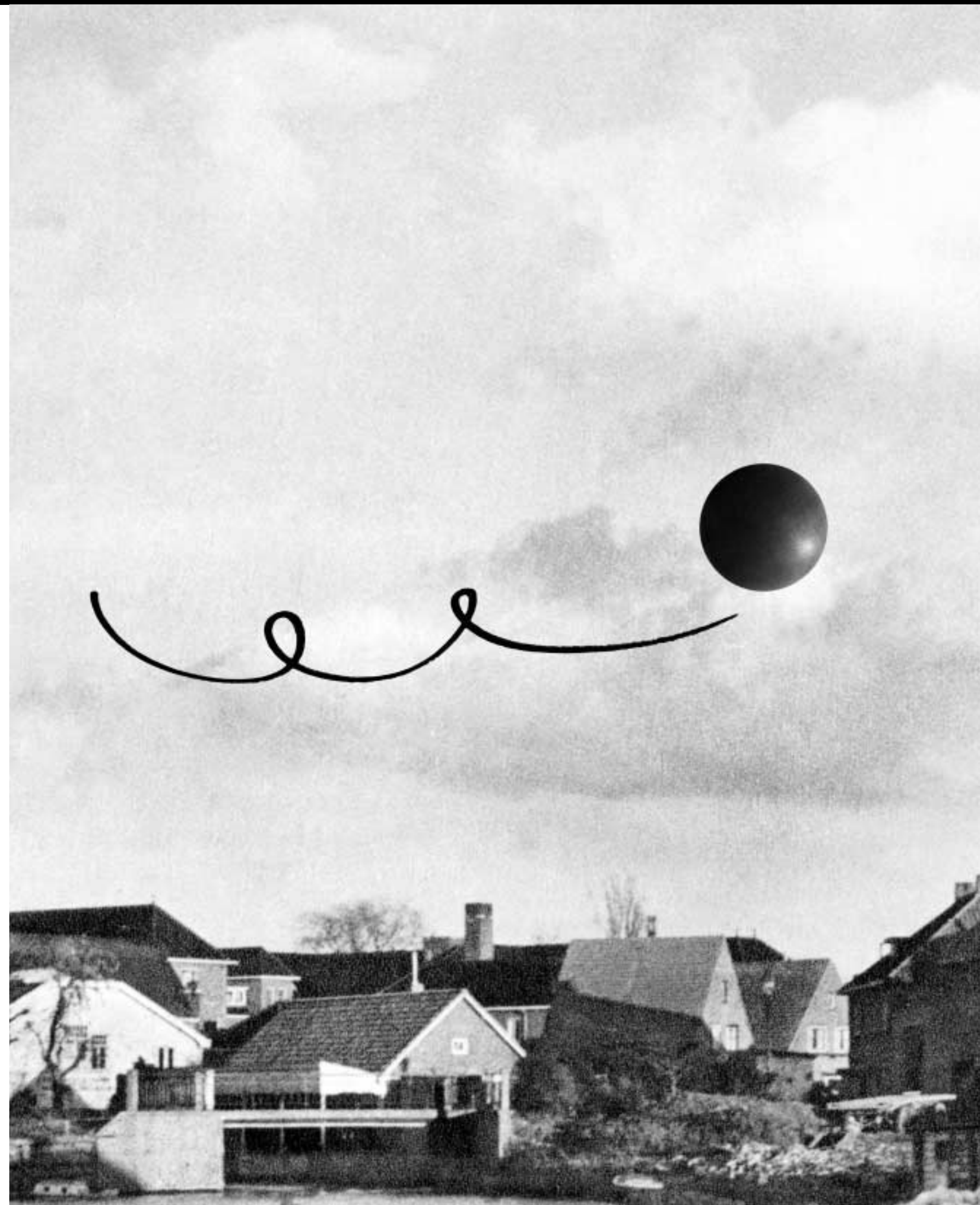
Van posar-la en un canó i van disparar. La bala va sortir volant per l'aire. De sobte, ella es va adonar que anava a caure enmig d'un poble i que la gent corria espantada. Fent un gran esforç per no caure, va passar de llarg i va continuar volant i volant, passant per damunt dels pobles, dels camps, dels camins i de la gent, sense voler caure enlloc per no fer mal a ningú ni fer malbé les coses.

La gent, anava seguint la bala, gent d'un país i de l'altre, i així es van trobar amics i enemics, seguint la bala que no volia caure.

La bala estava molt cansada, però volava i volava sense parar. Llavors, es va recordar del seu camp abandonat, i quan hi va arribar, s'hi va deixar caure suaument. Tota la gent s'hi va acostar i va veure admirada com la bala es convertia de nou en una vella arada rovellada que ja no servia per llaurar.

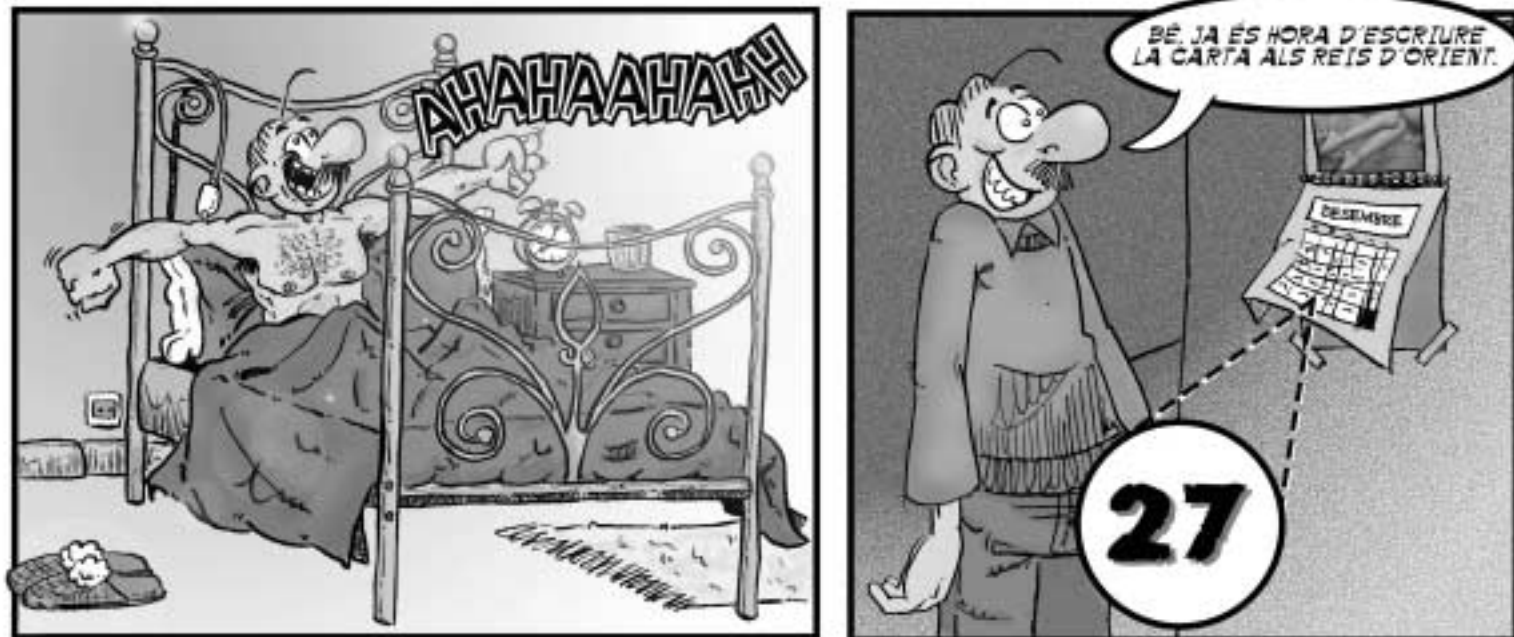
Això els va fer recordar anys enrere, quan estaven tan enfeïnats treballant que no tenien temps per pensar en guerres ni baralles.

I allà mateix, al costat de la vella arada que havia estat una bala que no volia caure, van signar la pau i van tornar a ser amics i es van prometre no tornar a barallar mai més.

EL SR. COSME

J. H. NAVARRO

Salutació

Text: Pilar de Millán
Infermera del Consultori Mèdic de Copons

Vull saludar-vos, però m'és difícil fer-ho, tan sols dos paraules perquè em conegueu.

Vinc d'un poble llunyà, no sóc d'aquí, però em sento catalana com si hagués nascut aquí.

Vaig estudiar a Barcelona el que més m'agrada, en un gran hospital, que és Ntra. Sra. del Mar.

En acabar la carrera hem va ésser difícil treballar, el títol que em van donar no m'ho va facilitar.

Vaig buscar per molts indrets, hospitals de ciutat, pobles de muntanya i fins i tot al mar vaig arribar. Però res no vaig trobar.

La meva gran il·lusió era treballar en un poble, però per molts anys se m'ha estat negat.

Com que la situació era difícil, un bon dia vaig decidir marxar a un país llunyà, per adquirir experiència i després poder tornar.

Allí vaig trobar companys que em van molt ajudar, l'Hospital era magnífic en mig d'una gran vall.

Vivia en un racó, on els estels eren amics i els arbres els meus veïns. L'aigua era la vida, que jo sentia allí. Em va donar el que sóc i el que seré també.

De tornada a casa, i des d'aquest moment, mai més no he pogut dir, que la feina m'ha faltat a mi.

I el meu desig s'ha complert, des del moment que sóc aquí, treballar en un poble petit, com sempre he somiat tenir.

He vingut per ajudar-vos en tot el que sé fer, però no hem demaneu meravelles, perquè no sóc jo qui les ha de fer.

Estic molt contenta d'estar aquí i desitjo que ho puguem disfrutar tots junts per molt temps.

Gràcies per la vostra atenció.

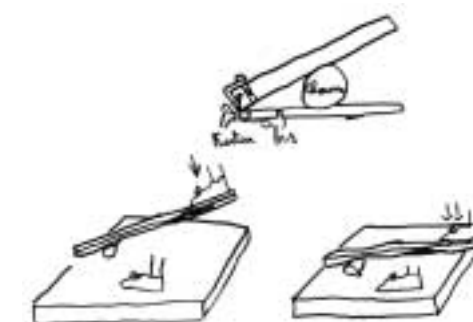
La premsa per a llaunes "estalvia energia"

Jo crec que aquesta premsa funcionarà, perquè si nosaltres llençem 10 llaunes en una bossa, en podríem llençar 20 i així cabrien més llaunes al contenidor i reciclaríem més.

MATERIAL PER A CONSTRUIR-LO

Un tros de fusta de 40x5x10 cm, fixar en una taula amb aquestes dimensions: 30x40x2, com es mostra en la figura, utilitzar una frontissa de 10 cm. Utilitzar cargols i femelles en els punts indicats en la figura per aconseguir una peça molt resistent i passar el paper de vidre allà on sigui precís.

I a passar-s'ho bé reciclant!

Salut, espai jove i cuina

Tronc de Sant Silvestre

Text: Remei Ribas
Extret del llibre La Cuina de l'Àvia Remei

Ingredients
Base del tronc
100 g de farina
100 g de sucre
4 ous
1 sobre de llevat

Cobertura del tronc
200 g de xocolata negra de fondre
5 ous
3 cullerades de crema de llet
20 g de mantega
2 cullerades de whisky
75 g de sucre

Preparació

Per a la base del tronc barregem el sucre amb els rovells d'ou. Afegim la farina i el llevat i tapem el pot. Mentrestant muntem les clares a punt de neu i les afegim al pot. Engueguem el forn perquè es vagi escalfant. Procurem no remenar-les gaire, però que quedin juntes amb la massa. Agafem una safata per al forn i li posem un paper pastisser untat amb una mica d'oli. Estenem la pasta i la posem al forn. El fornem durant uns 10 minuts perquè queda molt prima i tenint-la poc temps evitem que se'ns cremi. La traiem del forn i la deixem que es refredi una mica, però tampoc gaire. L'enrotllem amb un drap moll perquè així no se'ns trenqui. Quan sigui freda del tot, la desenrotllem i li tirem el xarop, que fem posant a bullir l'aigua, el sucre i el whisky fins que el sucre sigui fos (poca estona) i ja tenim fet el xarop. Per a la cobertura del tronc osem a fondre la xocolata i li anem afegint els rovells d'ou i la resta dels ingredients. Fem així una crema espessa que tirem per sobre del tronc. Després el guarnim amb fulles de boix grèvol i unes cireretes vermelles confitades. També a gust de cadascú li podem tirar sucre en pols com si fos neu.

Octubre del 1964 (Ramon Serra i Puig)

(Ramon Serra i Puig)

No t'oblidem (Ramon Serra)

Camí Ral Butlletí Informatiu Vila de Copons

Edita: Ajuntament de Copons, Àrea Municipal de Cultura

Àngel Guimerà, 8, 08281 Copons, Anoia, Tel. 938 090 000 Fax: 938 090 013

Correu electrònic: copons@diba.es

Disseny i maqueta: **ESPAI GRÀFIC**, Igualada

Correcció lingüística: Servei Comarcal de Català

Dipòsit legal: B-7571-96

Tiratge: 800 exemplars

Publicació periòdica / Distribució gratuïta

Imatge portada: Copons des del Cement. Foto: Ramon Serra

Equip de redacció: Jordi Bertran, Daniel Garcia, Antoni Marimon, Josep M. Tomàs, Xavier Martí, Adela Mas, Susanna Guix, Ma. Rosa Gusi, Salvador Llió, Nuri Pons i Ramon Serra.

Els articles publicats a Camí Ral reflecteixen solament l'opinió dels autors, no forçosament la de l'Ajuntament.

anuària

4a. edició 1997

Millor publicació periòdica d'àmbit local

PREMI
de Comunicació de la Diputació de Barcelona

ARREL DE PUBLICACIONS MUNICIPALS

SANT FELIU DE LLOBREGAT - 1997

Millor butlletí municipal de l'any